

GELECEĞE
YOLCULUK

ESRA AĞAOĞLU

PERTEVCAN'IN
AKILLARA
ZARAR
MACERALARI-2

RESİMLEYEN: HAZAL AVCI

İlk Genç
E
timsaş

PERTEVCAN ALENGIRLI

Aynı toprak, aynı hava ve aynı su ile beslenen minicik tohumların birinin biber, birinin domates, birinin börülce olarak büyümesine...

Ve insanların bütün bu olup bitenlere ya da olmayıp bitmeyenlere hayret etmemesine, her şey çok normalmiş gibi hiç düşünmeden yaşamasına çok ama çok hayret ederdi.

Daha basit hayretleri de vardı tabi.

Annesinin bazen çaktırmadan yapmaya çalıştığı gizli saklı işleri hiç ıskalamadan yakalamasına.

Babasının, her soruya istikrarlı bir şekilde ‘Bakarız’ cevabını vermesine.

Kız kardeşlerinin her sabah aynı neşe ve enerji ile şarkı söylemesine.

Dedesinin hep aynı intizam ile odasını derli toplu tutmasına.

Hayret ederdi Pertevcan.

Bir süredir de nasıl olup geçmişe gittiğine hayret ediyordu.

Dedesinin kütüphanesinde bulduğu, ‘Dünya Resim Sanatı Tarihi’ kitabında yer alan bir minyatürün içine girip, 200 yıl öncesine gitmesinin üzerinden neredeyse bir ay geçmişti.

Defalarca eli kitaplığın en üst rafında duran kitaba gidecek olmuş ama cesaret edemeyip her seferinde vazgeçmişti.

Dedesi ise kitabı birkaç eski eşya ile beraber sandıktan çıkardığını, böyle bir kitabı olduğunu bile hatırlamadığını söylemişti.

Fakat Pertevcan, bugün kesinlikle kararlıydı.

Cesaretini toplayıp bir kez daha kitabı eli- ne alacak, yüzyıllar öncesinde yaşayan arkadaşı Şehzade Süleyman'ı bulacak ve onu hatırlıyor mu öğrenecekti. Böylece başına ne geldiğini anlaya- bilecekti.

Dedesi torunu ile yapmaya başladıkları araba maketine dalmıştı. Bir taraftan masadaki kabak çekirdeklerinden çitliyor, bir taraftan parçaları bulup, yapıştırıp, birleştiriyordu. Birlikte maket yaptıkları Pazar günlerine ‘Alengirli günler’ derdi dedesi.

Pertevcan, o gizemli yolculuğu yaşadığı şartları bir araya getirmeye çalışıyordu. Alengirli günlerden biri, dedesinin makete daldığı, onun ise artık sıkıldığı saatler... Hatta aynı kıyafetlerini bile giymişti.

Usluca yerinden kalktı. Bir sandalye çekip zar zor üst raftaki kalın ve ağır kitaba ulaştı. Kitaplığın yanındaki mindere yerleşti, derin bir nefes aldı ve kitabın sayfalarını çevirmeye başladı.

‘Türk Resim Sanatı’ bölümünü açtı. Sayfaları çevirmeye başladı. İşte Nakkaş Levni’nin 18. Yüzyılda geçen bir şenliği resmettiği min-

yatür karşısındaydı. Resimdeki tuhaf kılıklı adama baktı dikkatle. Geçen sefer her şey bu ilginç adamın da ona dik dik bakması ve göz göze gelmeleri ile başlamıştı oysa.

Bir hayal kırıklığı yerleşti endişesinin yerine.

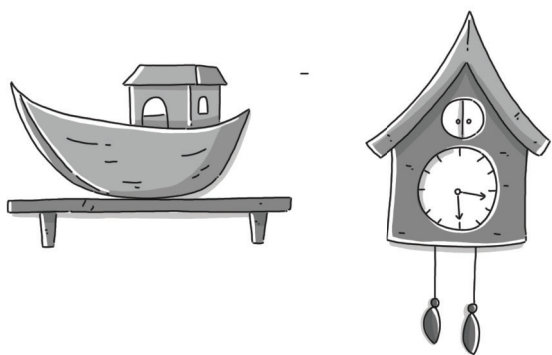
Hem korkuyor hem de heyecanla tekrar minyatürün içine girmek istiyordu. Fakat olmuyordu.

Umutsuz ve anlamsızca kitabın sayfalarını çevirmeye başladı. Sayfaları atlaya atlaya ilerliyordu: Mısır hiyeroglifleri, Ortaçağ ikonları, Uzak Doğu resimleri derken ilerleyen sayfalarda fütüristik* resimler başlığı altında bir bölüm gördü. Daha önce bu sayfa hiç dikkatini çekmemişti.

Dünyanın belli başlı şehirlerinin muhtemel geleceklerini gösteren hayali resimler gerçekten çok ilginçti. ‘2220- İstanbul’ resmine takıldı gözleri. Bu siyah beyaz resim biraz ürkütücüydü doğrusu.

Bu yüzyılda yaşadığı, bildiği yerleri tanımaya çalıştıkça, resmin içine çekiliyordu adeta. Sanki yükselip kıyıdaki binaları sarmış boğazın suları hareketleniyor, bir girdaba dönüşüyordu ve Pertevcan bakışlarını bu girdaptan ayıramıyordu.

*

Dedesinin maket yapmak gibi bir merakı daha vardı, koleksiyonunu yaptığı eski dergilerin arka sayfalarındaki ‘şası bak, şası’ resimleri. Bu karışık desenlere bir süre gözlerini sabitleyip bakınca resimde bir derinlik oluşur ve üç boyutlu şekiller görmeye başladılar. Dedesi elindeki sayfaya odaklanıp üç boyutlu resmi görmeye başlayınca çocuk gibi sevinir, “Pertevcan gel gel bak, gördün mü, köpekbalığı bu, gördün mü?” diye heyecanlanırdı.

Pertevcan tabi ki bunu araştırmış ve stereogram denen bu resimlerin özelliğinin sağ ve sol göze gelen görüntünün farklılaşıp beyinde derinlik hissi oluşturmaları olduğunu öğrenmişti.

Ama yüzlerce kez denemesine rağmen bir kere bile o gizli üç boyutlu resimleri görememişti. Bir süre bakınca başı dönmeye ve gözleri kararmaya başlamıştı en fazla. Aynen şimdi olduğu gibi. Gözlerini kapattı ve bir süre baş dönmesinin geçmesini bekledi.